
L'aplicació de la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic. Element clau en la consolidació de l'estat del benestar

Maria Iglesias i Pie

Professora i investigadora de la Universitat Ramon Llull

1. INTRODUCCIÓ. 2. LA LLUITA CONTRA LA POBRESA, OBJECTIU FONAMENTAL DE LA LLEI. 3. EL CONTEXT EUROPEU I CATALÀ, LA COHESIÓ SOCIAL COM A FI ÚLTIM. 4. EL NOU MARC ESTATUTARI I NORMATIU, CLAUS PER ENTENDRE EL DESPLEGAMENT DE LA LLEI. 5. EL DESPLEGAMENT DE LA LLEI, ALGUNS ELEMENTS. 6. LA LLEI, PART D'UNA ESTRATÈGIA GLOBAL D'ENFORTIMENT DELS SERVEIS SOCIALS AL NOSTRE PAÍS.

1. Introducció

Quan fa gairebé un any i mig de l'aprovació de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, podem afirmar que el desenvolupament i l'aplicació d'aquesta s'estan duent a terme de manera satisfactòria. Com veurem, això ha coincidit en el temps, no de manera casual, amb el desplegament d'un nou marc estatutari i una nova normativa en l'àmbit dels serveis socials. Aquestes novetats han contribuït a construir un marc estratègic bàsic per consolidar un pilar clau de l'estat del benestar del nostre país.

2. La lluita contra la pobresa, objectiu fonamental de la llei

El mes de juliol del 2006 s'aprovava per unanimitat al Parlament de Catalunya la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. L'aprovació de la Llei significava un pas substancial en la lluita contra la pobresa al nostre país.

Maria Iglesias i Pie

Professora i investigadora de la Universitat Ramon Llull. Llicenciada en Direcció i Administració d'Empreses per la UPC, màster de la Community of European Management Schools i màster en Teoria Política i Social per la UPF.

Ha centrat la seva activitat investigadora en l'àmbit de les polítiques socials, el paper del Tercer Sector en la consolidació de l'estat del benestar i la gestió d'aquestes organitzacions. Cal destacar la seva participació com a membre de l'equip de recerca principal del Llibre blanc del Tercer Sector Social a Catalunya. És coautora, entre d'altres, dels llibres *Nonprofit organisations. Challenges and Collaboration* (Palgrave, 2005), *Los retos de gestión en las organizaciones no lucrativas. Claves para el fortalecimiento institucional del Tercer Sector* (Norma, 2005 y Granica, 2004) y *La gestión de las organizaciones no lucrativas* (Deusto, 1998).

Ha treballat al Gabinet de la consellera de Benestar i Família com a adjunta a la cap de Gabinet per a les relacions amb el Parlament i el Síndic de Greuges i en l'àmbit de la gerència de diverses organitzacions socials. Actualment treballa com a consultora d'organitzacions del Tercer Sector i ens locals en el desplegament de programes socioeconòmics i plans d'inclusió social.

La Llei pretén oferir una resposta a les necessitats dels col·lectius que, per circumstàncies diverses, es troben en una situació econòmica precària i que, de manera temporal o permanent, no disposen dels recursos personals suficients per poder aconseguir un nivell d'ingressos suficients que els permeti viure amb dignitat.

Parlem principalment de col·lectius amb ingressos dependents del sistema de pensions del nostre estat del benestar. Un sistema que, malauradament, condemna alguns grups de població a viure per sota del llindar de la pobresa. Tot i que hem de recordar que no som davant d'una llei de complement de pensions, sinó de rendes. Per donar resposta a les necessitats d'aquesta població, la Llei desenvolupa tres prestacions de caràcter subjectiu: la prestació per al manteniment de les despeses de la llar per a cònjuges o familiars supervivents, la prestació complementària per a pensionistes de la modalitat no contributiva, per invalidesa o jubilació i la prestació per atendre necessitats bàsiques. En aquest últim cas parlem de persones excloses del sistema de pensions de l'Estat.

No hem d'oblidar que els darrers estudis elaborats sobre la pobresa a Catalunya revelen que la gent gran i els pensionistes són els col·lectius entre els quals la situació de pobresa té un major nivell de prevalència i intensitat. L'estadística de distribució personal de la renda i de risc a la pobresa 2005 revelava que els col·lectius amb un risc de pobresa més elevat són els que depenen de prestacions públiques. La Llei respon, doncs, a una clara necessitat.

Els darrers estudis sobre la pobresa a Catalunya revelen que la gent gran i els pensionistes són els col·lectius entre els quals la situació de pobresa té un major nivell de prevalència i intensitat.
Foto: Lali Sandiumenge.

Taxa de risc de pobresa en relació amb l'activitat. Catalunya 2005

	RISC DE POBRESA
Actiu	11,9
Ocupat	11,1
Aturat	23,3
Inactiu	23,2
Jubilat	23,3
Altres situacions d'inactivitat	23,2
TOTAL (població de 16 anys i més)	16,6

Font: Estadística de distribució personal de la renda i de risc a la pobresa 2005. Ampliació de resultats de l'Enquesta de condicions de vida de la Generalitat de Catalunya. Institut d'Estadística de Catalunya.

La llei també pretén donar cobertura als infants vinculats al nostre sistema de protecció de la infància desemparada o en situació de risc. Per això, desenvolupa prestacions de dret subjectiu específiques per a l'acolliment de menors d'edat tutelats per la Generalitat –tant per l'atenció en família pròpia com per l'acolliment en família extensa com aliena– i pels joves extutelats. El nostre sistema de protecció de la infància desemparada o en situacions de risc assumeix la tutela i la cobertura de les necessitats dels infants fins a la majoria d'edat –amb alguns programes complementaris un cop arribada aquesta edat–, atès que suposa que, a partir dels 18 anys, el nou adult és capaç de sostenir-se econòmicament o a través d'ajuts molt escassos. Fins a l'aprovació de la Llei, el sistema situava els nois i noies extutelats, sense suport familiar, en una situació de risc evident, amb alta probabilitat de caure sota el llindar de la pobresa.

Amb la creació de cinc prestacions de caràcter subjectiu la Llei reconeix el dret universal i garantit de les persones que compleixin els requisits establerts de rebre un ajut que els ha de permetre allunyar-se del llindar de la pobresa i trencar un dels elements claus de l'exclusió social. El caràcter universal i garantit d'aquestes prestacions comporten una novetat fonamental en el sistema de prestacions econòmiques de caràcter social del nostre país –no vinculades al sistema de seguretat social o a les prestacions estatals reconegudes– i responen a un nou paradigma en el desenvolupament de les polítiques socials, un paradigma que la recent aprovació de la Llei de serveis socials referma. Estem, doncs, davant d'una llei innovadora, d'una eina fonamental per garantir la igualtat real de tots els ciutadans.

La Llei també preveu l'existència i la creació de prestacions econòmiques amb caràcter de dret de concurrència, que s'aprovaran per acord de Govern (aspecte modificat per la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials). Així mateix la llei reconeix la importància de les prestacions d'urgència social, que atorguen els ens locals, i que tenen com a finalitat atendre situacions de necessitats puntuals, urgents i bàsiques.

Podem entendre, doncs, que la Llei 13/2006, de prestacions socials de caràcter econòmic pretén oferir una resposta immediata a les situacions de pobresa vinculades als dèficits de funcionament del nostre sistema de benestar. Aquesta resposta no té per objectiu substituir ni competir amb altres programes de lluita contra la pobresa i l'exclusió, sobre els que, de fet, el Govern ha de continuar treballant. Una clara mostra d'aquest fet

La Llei pretén donar cobertura als infants vinculats al sistema de protecció de la infància desamparada o en situació de risc. Per això, desenvolupa prestacions de dret subjectiu específiques per a l'acolliment de menors d'edat tutelats per la Generalitat.

Foto: Santi Carbonell.

és la reforma que s'ha dut a terme de la renda mínima d'inserció,¹ que coincideix en el temps amb l'aplicació de la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic i que representa un pas més en la lluita contra la pobresa i l'exclusió; un pas més en la construcció d'un estat del benestar que inclogui tota la ciutadania.

3. El context europeu i català, la cohesió social com a fi últim

De fet, la construcció d'una societat inclusiva i més cohesionada ha estat un dels objectius estratègics d'Europa els últims anys. Així, el Consell Europeu de Lisboa l'any 2000 va fixar com a objectiu estratègic per a la Unió Europea "convertir-se en l'economia basada en el coneixement més competitiva i dinàmica del món, capaç de créixer econòmicament de manera sostenible amb més i millor ocupació i amb major cohesió social". Un objectiu, aquest últim, que es concreta en el desenvolupament d'estratègies europees, nacionals i locals que tinguin com a prioritat reduir l'atur, l'exclusió social i abordar la pobresa.

Dintre d'aquest àmbit podem situar el Pla d'inclusió i cohesió social de Catalunya que es va presentar a Govern el gener del 2006. Aquest pla dibuixa un marc estratègic de referència per abordar l'exclusió social i preveu com una de les vuit prioritats estratègiques la lluita contra la pobresa. La llei de prestacions socials de caràcter econòmic es converteix en instrument fonamental per a aquesta prioritat.

La Llei pretén oferir una resposta immediata a les situacions de pobresa vinculades als dèficits de funcionament del nostre sistema de benestar

L'estratègia europea de Lisboa i Niça situa l'eradicació de la pobresa com un element central de les polítiques socials de la Unió Europea. Unes polítiques que més enllà de fonamentar-se en una concepció social d'Europa esdevenen claus per assolir un marc adequat que garanteixi el creixement econòmic sostenible.

En aquest punt trobem convergències evidents amb l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana que van signar, el 17 de febrer de 2004, el Govern i representants de les organitzacions sindicals i empresarials. Tot i que l'eix central al voltant del qual s'estructura l'Acord estratègic és la necessitat d'augmentar la competitivitat –entesa en sentit ampli– mitjançant la millora de la productivitat de l'economia, la necessitat d'avançar en mesures de foment de la cohesió social apareix com un element clau per garantir la competitivitat.

L'acord recull en una de les seves propostes la redacció i l'aprovació d'un pla d'inclusió social de Catalunya, el redisseny de la PIRMI (un redisseny que, com hem indicat, ja s'ha

1. L'1 d'octubre del 2006 entrava en vigor un primer decret de reforma de la renda mínima d'inserció que modificava l'import de les prestacions i modificava alguns dels requisits i de les condicions de la prestació.

iniciat) i l'estudi de les pensions vigents a Catalunya amb l'objectiu d'acordar mesures tendents a complementar les pensions mínimes per situar-les, si més no, al 80% d'un indicador de rendes propi de Catalunya.

L'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) que s'introdueix per primera vegada en la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic com a referent per establir el dret i la quantia de les prestacions, l'any 2007 ha quedat establert en 532 euros el mes (7.448 euros l'any). Es tracta d'un instrument que substitueix l'IPREM (indicador públic de renda d'efectes múltiples) que al seu moment va elaborar l'Estat espanyol i que no s'adaptava a la realitat econòmica catalana. Aquest instrument ha de permetre valorar la situació econòmica dels individus i les llars catalanes –l'indicador es corregeix en funció del nombre de membres de la unitat familiar o de convivència,– i esdevenir un referent a l'hora de valorar la situació de pobresa a Catalunya. La Llei estableix en les seves disposicions transitòries una aplicació progressiva d'aquest indicador. Així, en l'exercici 2006, el percentatge de l'indicador de renda de suficiència que han d'assolir les prestacions establertes per aquesta Llei que el prenen com a referència és del 75%; l'any 2008 els ajuts han d'assolir el 80% i l'any 2010 hauran d'arribar al 100% d'aquest indicador.

La Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, neix en el marc de les polítiques europees per la inclusió. La Llei neix des de l'evidència que malgrat el creixement econòmic de les darreres dècades, la pobresa a Catalunya no solament no s'ha reduït, sinó que ha augmentat. Aquesta evidència revela que, al igual que passa a molts països europeus, continua havent a Catalunya col·lectius importants de població que no es beneficien del creixement econòmic. De fet, els estudis sobre la pobresa revelen que els índexs de pobresa estan escassament relacionats amb els cicles econòmics i que, en canvi, en el cas dels col·lectius més vulnerables ho estan àmpliament amb les polítiques públiques i els sistemes de cobertura social. Una simple comparació de les taxes de risc de pobresa abans o després de les transferències socials ens permet copsar l'important impacte d'aquestes. Segons l'estadística de distribució personal de la renda i de risc a la pobresa 2005 duta a terme i publicada per l'Idescat, la taxa de risc a la pobresa del total de la població passa del 35,5% abans de totes les transferències al 20,6% després de comptabilitzar les pensions de vellesa i supervivència i al 17,2% quan es comptabilitzen totes les transferències socials. Gairebé 15 punts de diferència que s'expliquen per l'impacte que assoleixen els sistemes de protecció social en la redistribució de la renda de la població. La nova Llei vol ampliar i consolidar aquest impacte.

4. El nou marc estatutari i normatiu, claus per entendre el desplegament de la Llei

La Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic va ser aprovada en un moment de transició entre l'anterior Estatut d'autonomia del 1979 i l'actual Estatut d'autonomia del 2006. Aquest Estatut amplia l'àmbit competencial de

la Generalitat de Catalunya en matèria de serveis socials i reforça l'adequació de la norma a les competències de la Generalitat. L'article 24 de l'actual Estatut sobre Drets en l'àmbit dels serveis socials diu en el punt 3 que "Les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen". D'altra banda, l'article 166 de Serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies defineix com a competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya "la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública". Aquesta regulació i ordenació que du a terme La Llei de prestacions socials de caràcter econòmic du a terme aquesta regulació i ordenació i el nou marc estatutari les consolida. Exceptuant-ne l'àmbit de la Seguretat Social, el Govern de la Generalitat té competències directes per millorar i complementar les pensions de la ciutadania a partir d'indicadors propis que avaluin les necessitats i el cost de la vida a Catalunya.

La nova Llei de serveis socials comporta un canvi de paradigma pel que fa a l'accés als serveis socials, que es converteix en un dret subjectiu de caràcter universal

No és casual que el desenvolupament i l'aplicació de la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic coincideixi en el temps amb l'aprovació d'una llei cabdal per consolidar els serveis socials al nostre país, la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials. De fet, l'avenç del final de la legislatura va impedir que les dues lleis s'aprovessin en un mateix període legislatiu, però és evident que som davant de dues lleis clarament interrelacionades; dues lleis que es converteixen en elements privilegiats del desplegament dels drets socials reconeguts en el nou Estatut.

La nova Llei de serveis socials comporta un canvi de paradigma pel que fa a l'accés als serveis socials, que es converteix en un dret subjectiu de caràcter universal, i abandona el concepte de dret *debilitat* que havia existit en tota l'etapa constitucional fins ara. En aquest sentit, l'accés als serveis socials garantits per llei de les persones que ho requereixin deixa de dependre de la disponibilitat pressupostària. La nova llei situa així el Sistema Català de Serveis Socials al costat del sistema de salut, educació o pensions i el configura com un dels pilars bàsics de l'estat del benestar a Catalunya.

La Llei de serveis socials defineix el sistema de serveis socials com l'integrat pel conjunt de recursos, equipaments, projectes, programes i prestacions de titularitat pública i privada destinats, entre d'altres, "a assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida mitjançant la cobertura de les seves necessitats personals bàsiques i de les necessitats socials, en el marc de la justícia social i del benestar de les persones". La Llei de serveis socials defineix, a més, en l'article 22 les prestacions econòmiques, que "les aportacions dineràries, que tenen com a finalitat atendre determinades situacions de necessitats en què es troben les persones que no disposen

Les prestacions socials de caràcter econòmic formen part bàsica del sistema català de serveis socials.

Foto: Santi Carbonell.

de recursos econòmics suficients per fer-hi front i no estan en condicions d'aconseguir-los o rebre'ls d'altres fonts" i especifica que "[...] les prestacions econòmiques es poden atorgar amb caràcter de dret subjectiu, de dret de concurrència o d'urgència social".

Es fa evident que les prestacions socials de caràcter econòmic, presentades en la Llei 13/2006, de 27 de juliol, formen part bàsica del sistema català de serveis socials i, com a tal, s'hi incorporen. Aquestes prestacions es recullen a més en el catàleg classificat de serveis i prestacions socials del Sistema Català de Serveis Socials que apareix en l'annex de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials. Aquest annex ha de servir com a base per elaborar la Cartera de Serveis Socials, l'instrument que finalment determinarà el conjunt de prestacions de la Xarxa Pública de Serveis Socials.

La vinculació de la Llei de serveis socials i la Llei de prestacions es fa evident en detalls com el fet que la primera inclou dues disposicions addicionals –la vuitena i la novena– que fan referència a la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Així, la disposició addicional vuitena esmenta el fitxer únic de dades personals de les prestacions socials de caràcter econòmic que passa a integrar-se en el Sistema d'Informació Social. D'altra banda, la disposició addicional novena modifica l'article 6.2 i 6.3 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, i estableix que les prestacions econòmiques de dret de concurrència es creen per un acord de govern.

La nova Llei de serveis socials ofereix un marc normatiu més ampli en el qual ubicar el desplegament i l'aplicació de les lleis de prestacions socials de caràcter econòmic. En aquest sentit,

podem afirmar que dota la Llei 13/2006, del 27 de juliol, d'un marc estratègic de referència clau i la situa sota el paraigua d'un nou paradigma d'intervenció, que té en la universalitat, la igualtat, la globalitat i el foment de l'autonomia personal alguns dels conceptes claus.

El desplegament i l'aplicació simultània de la Llei de prestacions i la de serveis socials situa Catalunya en la línia estratègica d'intervenció promoguda per la Unió Europea

El desplegament i l'aplicació simultània de la Llei de prestacions i la Llei de serveis socials situa novament Catalunya en la línia estratègica d'intervenció promoguda per la Unió Europea. El Pla integral de lluita contra la pobresa que va presentar la Comissió Europea el 17 d'octubre coincidint amb el Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa planteja la necessitat de combinar tres elements per assolir el que el document anomena *inserció activa*: proporcionar

els ingressos mínims necessaris, garantir l'accés al mercat laboral i consolidar uns serveis socials de qualitat es converteixen en els tres eixos bàsics per assolir la inserció dels col·lectius exclosos i eradicar la pobresa. Tres eixos en què Catalunya està treballant i pel desenvolupament dels quals la Llei de prestacions i la de serveis socials, es converteixen en instruments fonamentals.

El desenvolupament de la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic ha coincidit també en el temps amb l'aprovació i el desplegament de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. Aquesta Llei, com fa la Llei de serveis socials catalana, garanteix el dret subjectiu i universal de les persones amb nivell de dependència reconegut a rebre els serveis i les prestacions tecnològiques i econòmiques necessàries per promocionar-ne l'autonomia i respondre a la seva situació. La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència estableix en l'article 14 que "les prestacions d'atenció a la dependència podran tenir la naturalesa dels serveis i de prestacions econòmiques". La Llei parla de prestacions econòmiques vinculades al servei, de prestacions econòmiques per a la cura en l'entorn familiar i el suport de cuidadors no professionals i de prestacions econòmiques d'assistència personal. La Llei, per tant, defineix un seguit de prestacions que s'han de desenvolupar en l'àmbit català. Aquestes prestacions no es corresponen amb les cinc prestacions de caràcter subjectiu que la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic reconeix i que, per tant, s'hauran de desenvolupar a Catalunya a través dels mecanismes establerts per a prestacions socials de dret de concurrència.

5. El desplegament de la llei, alguns elements

El desplegament i l'aplicació de la Llei s'ha anat fent de forma gradual durant l'any actual. Ha incorporat les novetats que es desprenen de les aprovacions del nou Estatut i les noves lleis de serveis socials i promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

Amb la finalitat de garantir que la normativa no perjudica la ciutadania que ja estava rebent prestacions i ajuts de concurrència de convocatòries anteriors a l'aplicació de la Llei, aquesta preveu en la disposició transitòria vuitena la possibilitat que aquests ajuts siguin prorrogats anualment pel departament competent. Aquesta pròrroga es va concretar el mes de novembre passat a través d'una ordre del Departament de Benestar i Família (Ordre BEF/551/2006, de 23 de novembre).

El mes de febrer d'aquest any, i tal com estableix la modificació de la Llei, un acord de Govern (Acord GOV/31/2007, de 13 de febrer) va autoritzar la convocatòria de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret de concurrència. Aquesta ordre preveia quatre tipus de prestacions, que ja s'estaven convocant en anys anteriors i que incorporaven algunes de les prestacions recollides en la Llei de la dependència. Parlem de prestacions d'ajuts d'atenció social a les persones amb discapacitat; prestacions d'ajuts de suport econòmic a les persones grans amb dependència; prestacions d'ajuts a l'acolliment residencial, centre de dia, habitatge tutelat i estades temporals per a gent gran i prestacions d'ajuts per a l'accés als habitatges amb serveis comuns per a persones amb problemes socials derivats de malaltia mental.

D'altra banda, el 29 de maig es va aprovar el Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i la concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades. Finalment l'Ordre ASC/227/2007, de 22 de juny, va crear el fitxer únic de prestacions socials de caràcter econòmic previst per la Llei.

Ateses les especificitats i la complexitat, les prestacions específiques vinculades al sistema d'atenció a la dependència són les que més tard s'han desplegat. Així, en l'Ordre ASC/433/2007, de 23 de novembre, s'estableixen els criteris per determinar l'import de les prestacions econòmiques del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la dependència en l'àmbit territorial de Catalunya. Amb aquesta ordre, Catalunya millora les prestacions que marca la Llei estatal de la dependència.

La Llei s'emmarca dins d'una estratègia de consolidació de les polítiques socials a Catalunya. Es tracta d'un instrument clau en la lluita contra la pobresa i l'exclusió social al nostre territori

En els primers mesos de desplegament i aplicació de la Llei, el nombre de sol·licituds i concessions de les noves prestacions de dret subjectiu ha estat significatiu. En el cas de les prestacions vinculades a l'atenció a la dependència, els processos de valoració del grau de dependència i la definició dels plans individuals d'intervenció acabaran determinant la prestació a què es té accés. La pròrroga de les prestacions aprovades en convocatòries anteriors ha demostrat ser un mecanisme útil per protegir la ciutadania i evitar que la gestió dels processos de valoració de noves sol·licituds poguessin perjudicar el nivell d'ingressos.

La resposta de la ciutadania ha estat positiva. Encara queden, però, col·lectius que podrien ser beneficiats per la llei que no han sol·licitat les prestacions. Cal continuar treballant en la difusió i aproximació dels serveis i prestacions als beneficiaris. El desplegament de la Llei de serveis socials i la creació de professionals de referència ha de contribuir de forma significativa en aquesta tasca.

La tasca duta a terme des del Departament d'Acció Social i Ciutadania i des dels serveis socials d'atenció primària ha estat molt important. L'establiment d'un nou sistema de prestacions universal ha representat un repte en la gestió que ha permès desenvolupar mecanismes específics que han de facilitar l'aplicació de la Llei de serveis socials i de la dependència. Podem dir, doncs, que des de la perspectiva de la gestió, el desenvolupament de la Llei està sent un èxit.

6. La llei, part d'una estratègia global d'enfortiment dels serveis socials al nostre país

En aquests moments, encara no és possible valorar l'impacte de la Llei en la reducció del nivell de pobresa a Catalunya. És massa aviat. Sabem, però, el nombre de persones que s'hi han acollit i el potencial nombre de beneficiaris i podem aproximar l'impacte que l'aplicació de la Llei té sobre l'economia d'una determinada llar; impacte que finalment s'ha de traduir en una millora substancial de la qualitat de vida. Els nous paradigmes d'intervenció a què respon i condueix el nou marc estatutari i normatiu no ha de fer més que consolidar aquesta millora.

Podem afirmar que la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic és una part fonamental i s'integra en una estratègia global d'enfortiment dels serveis socials al nostre país. Aquesta estratègia pretén consolidar un estat del benestar fort i respondre a les necessitats actuals dels nostres ciutadans. Aquesta estratègia, construïda a partir de normativa diversa i desenvolupada a través de múltiples programes, serveis i accions, vol contribuir a assolir una societat més justa i cohesionada. La Llei és, doncs, un element més en el camí de la igualtat d'oportunitats, una clara mostra de l'aposta decidida que el nostre país ha fet per les polítiques socials.